



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Janem Blažkem ve věci žalobce: **Ing. I. Ch.**, IS dlužníka INVEST-INTERBAU s.r.o., zast. advokátem Mgr.Petrem Buršíkem, se sídlem AK v Plzni, Husova 13, proti žalované **CLASIFICA s.r.o.**, IČ 27161692, Radlická 608/2, 150 00 Praha 5, zast. advokátem JUDr.Lubošem Rábem, se sídlem AK v Plzni, Purkyňova 43, o vydání usnesení ve smyslu ust. § 178 a §185 IZ, takto:

I. Návrh insolvenčního správce, aby soud uložil věřiteli CLASIFICA s.r.o. povinnost zaplatit ve prospěch majetkové podstaty částku, kterou určí se zřetelem ke všem okolnostem přihlášení a přezkoumání pohledávky, se z a m í t á .

II. Návrh insolvenčního správce, aby soud odmítl přihlášku věřitele CLASIFICA s.r.o. ve výši 10.088.654,35 Kč, se z a m í t á pro předčasnost.

III. Žalovaný věřitel má právo na náhradu nákladů řízení ve výši, která bude stanovena samostatným usnesením.

Odůvodnění

Podáním z 19.7.2011 navrhl insolvenční správce, aby žalované byla uložena sankce podle § 178 zákona č.182/2006 Sb. (insolvenční zákon ve znění platném po novele č.69/2011 Sb. se zřetelem k čl.II, bod 2 této novely – dále jen IZ), když při přezkumném jednání byla její nevykonatelná pohledávka popřena dlužníkem INVEST-INTERBAU s.r.o. v rozsahu přesahujícím 50% přihlášené částky a žalovaná na popření nereagovala včasnou incidenční žalobou ve lhůtě dle § 336 odst.2 ve spojení s § 197 odst.1 IZ. Zároveň správce navrhl odmítnutí pohledávky žalované v celé přihlášené výši podle § 178 a 185 IZ.

Žalovaná ve vyjádření z 29.8.2011 navrhla zamítnutí žaloby s odůvodněním, že předmětnou pohledávku insolvenční správce uznal a popření ze strany dlužníka má vliv na zjištění pohledávky věřitele jen za předpokladu, že dlužníkův úpadek je řešen reorganizací či oddlužením. V projednávané věci však došlo usnesením ze 6.9.2011 k zamítnutí

reorganizačního plánu a na majetek dlužníka byl prohlášen konkurs. Pohledávka je tedy zjištěna.

Při jednání dne 20.12.2011 byl k důkazu čten protokol z přezkumného jednání, konaného ve věci KSPL 20 INS 2563/2009 dne 18.8.2009. Pohledávka žalované, zařazená do seznamu přihlášených pohledávek pod poř.č.64, byla popřena insolvenčním správcem pouze co do výše 53.489,90 Kč, zatímco ve zbytku jí byla uznána co do důvodu a výše jako nezajištěná a nevykonatelná. Stanovisko dlužníka k této pohledávce je v protokolu zaznamenáno takto: „popírá 10,087.654,35 Kč pro vady díla a prodlení“. Správce tedy popřel celou přihlášenou částku, sestávající z 12 dílčích nezajištěných a nevykonatelných pohledávek.

Dále bylo zjištěno dle presenční listiny, že žalovaná byla při přezkumném jednání dne 18.8.2009 přítomna, proto nebyla správcem o popření vyrozuměna a nebyla ani poučena podle § 197 odst.2 IZ. Soud neměl při tomto jednání důvod poučovat přítomné věřitele pohledávek popřených dlužníkem o právu žalovat dlužníka podle § 336 odst.2 IZ, neboť dlužníkům návrh na reorganizaci nepovolil a usnesením č.j.KSPL 20 INS 2563/2009-B-31 z 26.1.2010 prohlásil na majetek dlužníka konkurs.

Právní situace se poněkud změnila po té, kdy Vrchní soud v Praze vyhověl odvolání dlužníka a konkurs zrušil. Po té byl znovu projednán dlužníkům návrh na reorganizaci a soud mu tentokrát vyhověl usnesením č.j. KSPL 20 INS 2563/2009-B-88 z 18.10.2010 a věřitelé nezajištěných pohledávek byli současně poučeni o právu žalovat dlužníka podle § 336 odst.2 IZ. Toto usnesení bylo uveřejněno v insolvenčním rejstříku 25.10.2010 a nabylo právní moci dne 20.11.2010. Ve lhůtě 30 dnů od tohoto rozhodnutí, ani později, žalovaná nepodala incidenční žalobu na určení popřené pohledávky.

V dalším průběhu insolvenčního řízení vypracoval dlužník reorganizační plán, který nebyl schválen a insolvenční soud rozhodl dne 6.9.2011 usnesením č.j. KSPL 20 INS 2563/2009-B-113 o jeho zamítnutí a o řešení úpadku konkursem. Toto rozhodnutí bylo napadeno odvoláním dlužníka, o němž ještě rozhodnuto nebylo, takže definitivní způsob řešení dlužníkova úpadku dosud není znám.

Insolvenční zákon ve svém § 178 IZ ponechává zcela na vůli soudu, zda vyhoví návrhu správce a uloží věřiteli povinnost zaplatit do majetkové podstaty částku odpovídající popřené části pohledávky, či nikoli. Soud přitom není vázán výsledky dokazování. Při svém rozhodování může vzít v úvahu jakékoli skutečnosti, která považuje za významné. V projednávané věci dospěl k závěru, že nevyužije oprávnění sankcionovat žalovaného věřitele a návrh správce zamítne. Za podstatnou přitom (paradoxně) považoval především tu skutečnost, že předmětná pohledávka (resp. soubor pohledávek) byla předchůdcem navrhujiícího insolvenčního správce uznána při přezkumném jednání co do důvodu i výše (až na částku 53,5 tis.Kč) a sám navrhujiící insolvenční správce tento závěr v dalším průběhu řízení nezměnil a nezpochybnil ani ve zde projednávané žalobě. Lze tedy mít za to, že správce, který měl možnost se podrobně zabývat předmětnými pohledávkami, neshledal v plnění žalovaného věřitele vady uváděné dlužníkem při přezkumném jednání a nelze vyloučit, že postup podle § 178 IZ navrhl jen proto, aby předešel námitce, že způsobil dlužníku a ostatním věřitelům škodu tím, že nevyužil práva daného mu cit.ustanovením zákona.

Soud vzal v úvahu i to, že ani sám dlužník nikterak nekonkretizoval údajné „vady díla a prodlení“ a ani nepředložil žádný důkaz o pravdivosti svého tvrzení. Naopak z přihlášky č.64, tedy z přihlášky podané žalovanou společností, soud zjistil, že důvodem přihlášených

pohledávek je „zádržné“, které dlužník po uplynutí záručních lhůt nevydal, aniž by řádně reklamoval vady díla.

Konečně pak soud vzal v úvahu i to, že o způsobu řešení dlužníkovu úpadku nebylo definitivně rozhodnuto, neboť dosud běží odvolací řízení. Pokud by bylo potvrzeno rozhodnutí o konkursu, pak by dle § 192 odst.3 IZ popření pohledávky ze strany dlužníka nemělo vliv na její zjištění, a to bez ohledu na tu okolnost, že v určité fázi insolvenčního řízení byla povolena (nikoli schválena!) reorganizace dlužníkovu podniku a žalovaná nepodala incidenční žalobu. V takovém případě by předmětná pohledávka byla zjištěna již 18.8.2010, kdy byla přezkoumána.

Z důvodů uvedených v předchozím odstavci soud zamítl také návrh na odmítnutí celé přihlášené pohledávky podle § 185 ve spojení s § 178 IZ, když dospěl k závěru, že takový návrh je předčasný. Jestliže prozatím nebylo pravomocně rozhodnuto o způsobu řešení dlužníkovu úpadku, nelze činit závěry o účincích popření ze strany dlužníka. O odmítnutí celé přihlášené pohledávky by byl soud povinen rozhodnout i bez návrhu, pokud by definitivním způsobem řešení úpadku dlužníka byla reorganizace.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Krajský soud v Plzni
dne 20.12.2011

Za správnost:
Alena Dočkalová

JUDr. Jan Blažek, v.r.
samosoudce